

NGÀI ĐỒNG ĐI VỚI TÔI

Vui Hưởng Sự Hiện Diện Đời Đời

Của Đức Chúa Trời

Tác Giả

WARREN W. WIERSBE

NHỮNG LỜI KHEN NGỢI VỀ WARREN W. WIERSBE

“Warren Wiersbe là một trong những nhà giải kinh tuyệt vời nhất trong thế hệ chúng ta.”

Billy Graham, nhà truyền giáo

“Trong một thời đại mà nhiều thần học kẻo bông được ra đời, Warren Wiersbe đã đem chúng ta đến với thịt, bánh mì, sữa, và mật ong của Lời Đức Chúa Trời.”

Trích từ lời tựa của **Michael Catt**, Mục Sư Quản
Nhiệm của Hội Thánh Báp-tít Sherwood, Albany,
Georgia, và là người điều hành sản xuất của hãng phim
Sherwood Pictures

“Chúa Giê-su là ai thật sự có ý nghĩa rất quan trọng, ở hiện tại và cả cõi đời đời. Warren Wiersbe đã nghiên cứu một cách tài tình về sự TỰ HỮU, HẰNG HỮU vĩ đại nơi Chúa Giê-su. Rất hữu ích để biết Đấng Christ là ai, nhưng biết điều mà Ngài có thể làm cho bạn chính là điều hết sức quan trọng về sự sống và sự chết, theo đúng nghĩa đen của nó.”

Palmer Chinchen, **Tiến sĩ**, người thuyết minh và là tác
giả của *Justice Calling*, *True Religion*, và *God Can't
Sleep*

“Phong cách độc đáo nhất của Tiến sĩ Wiersbe là không quá học thuật, nhưng lại nghe có tính thần học. Ông giải thích những lẽ thật của Thánh Kinh rất sâu sắc theo một cách mà mọi người đều có thể hiểu và áp dụng. Dù bạn là một học giả về Kinh Thánh hay là một tín đồ mới toanh trong Đấng Christ, thì bạn sẽ nhận được lợi ích, như chính tôi đã nhận, từ sự hiểu biết sâu sắc của Warren.”

Ken Baugh, Mục sư

NGÀI ĐỒNG ĐI VỚI TÔI

Được xuất bản bởi David C Cook

4050 Lee Vance View

Colorado Springs, CO 80918 U.S.A.

Nhà phân phối David C Cook Canada

55 Đại lộ Woodslee, Paris, Ontario, Canada N3L 3E5

David C Cook U.K., Nhà Truyền Thông Kingsway

Eastbourne, East Sussex BN23 6NT, Anh Quốc

Logo circle C là một nhãn hiệu được đăng ký của David C Cook

Bản quyền đã được bảo hộ. Ngoại trừ một số đoạn trích dẫn nhằm mục đích xem xét lại, không có phần nào trong quyển sách này được sao chép hay sử dụng lại với bất kỳ hình thức nào nếu không có sự đồng ý từ nhà sản xuất.

Những thừa nhận từ Thánh Kinh được ghi vào danh sách phía sau.

LCCN 2016904398

ISBN 978-0-7814-1448-7

ISBN 978-0-7814-1506-4

© 2011, 2016 Warren W. Wiersbe

Xuất bản đầu tiên dưới tựa đề là *Jesus in the Present Tense*, ISBN 978-0-7814-0487-7.

Nhóm gồm: Tim Peterson, Amy Konyndyk, Jack Campbell, Susan Murdock

Thiết kế bìa: Nick Lee

Hình bìa: Shutterstock

Được in tại Hoa Kỳ

Tái bản lần hai 2016

NỘI DUNG

Lời Nói Đầu Của Michael Catt	9
Phần Dẫn Nhập	11
1. Môi-se Đặt Ra Một Câu Hỏi	13
2. Sứ Đồ Giăng Đưa Ra Một Số Câu Trả Lời	23
3. Bánh Của Sự Sống	27
4. Ánh Sáng Của Thế Gian	45
5. Cánh Cửa	63
6. Người Chăn Hiền Lành	79
7. Sự Sống Lại Và Sự Sống	95
8. Đường Đi, Chân Lý, Và Sự Sống	113
9. Gốc Nho Thật	135
10. Sự Thờ Ở Với Tuyên Bố TA LÀ	151
11. “Ta Là Giê-su” (Công Vụ 9:5 ; 22:8 ; 26:15)	161
12. Sống Và Phục Vụ Trong Hiện Tại	175
Ghi Chú	189
Danh Sách Các Bản Kinh Thánh	191

LỜI NÓI ĐẦU

Người ta nói rằng bạn thường đánh giá một quyển sách dựa vào trang bìa của nó. Tôi đã cố gắng không làm điều đó. Mặc dù tôi có gần mười ngàn quyển sách trong tủ sách của tôi, và tôi thường cố gắng đánh giá một quyển sách dựa vào tác giả và phần nội dung. Những trang bìa có thể làm bạn lạc lối. Nhưng phần nội dung sẽ bày tỏ rõ ràng hơn.

Là tác giả và là chủ bút của gần hai trăm quyển sách, Warren Wiesbe thường viết ra phần nội dung để nói về một con người đồng đi với Đức Chúa Trời, lắng nghe lời Ngài, và hiểu biết Lời Đức Chúa Trời một cách tường tận. Quyển sách mà bạn đang cầm trên tay cũng không là một ngoại trừ.

Một trong những quyển sách đầu tiên mà tôi mua được khi tôi còn là một Mục Sư trẻ tuổi đó là những bài bình luận trong loạt sách giải kinh “BE” của Warren W. Wiersbe. Quyển sách đó đã giúp tôi sự quân bình trong sự hiểu biết về Kinh Thánh. Là một Mục Sư, tôi luôn tra xét lại những bài bình luận của Wiersbe để chắc chắn rằng tôi đang cân bằng trong sự giải thích một phân đoạn nào đó.

Warren W. Wiersbe rất được các giáo viên Trường Chúa Nhật và các giáo sư Trường Thần Học kính trọng. Những quyển sách của ông đều được những thường dân và cả những học giả đọc biết đến. Và sự hiểu biết sâu sắc của ông cũng đã đem lại ích lợi cho hàng triệu sinh viên Thần học.

Trong những năm 1990, cuối cùng tôi cũng đã được gặp Warren và vợ ông ấy, Betty. Đòi khi bạn gặp một tác giả, bạn có thể thấy sự khác biệt lớn giữa người thật và những điều ở trong sách. Warren thì không như vậy. Ông sống đúng với những điều ông viết. Ông yêu Chúa như ông đã viết. Tôi luôn biết ơn vì đã có cơ hội được biết đến ông như là một người bạn, một người khích lệ, và là một người cố vấn. Khi tôi nói chuyện với ông, tôi luôn có sẵn giấy và viết, bởi vì tôi biết sẽ có những quặng vàng của lẽ thật để viết xuống và ghi nhớ. Tôi rất trân trọng mỗi cơ hội được nói chuyện – và hầu hết trong số đó, là chỉ để được lắng nghe.

Quyển sách mới nhất trong sự nghiệp văn học của Tiến sĩ Wiersbe đó là quyển mà tôi gọi là “Wiersbe kinh điển”. *Ngài Đi Cùng Tôi* là một cuộc hành trình qua lời phán TA LÀ ĐÁNG TỰ HỮU HẰNG HỮU của Chúa chúng ta (và một số lời phán khác, khi bạn sẽ khám phá). Những trang này sẽ cho bạn thấy sự khác biệt mà Đấng Christ đã làm ngày hôm nay trong cuộc sống của những ai gìn giữ lẽ thật. Sau khi đọc những trang này, bạn sẽ có được sự hiểu thấu sâu sắc hơn về Chúa Giê-su là ai và những điều Ngài muốn làm trong cuộc sống bạn *ngày hôm nay*.

Ngài Đi Cùng Tôi là một lời nhắc nhở rằng Chúa chúng ta không phải là một vị thần xa cách, Ngài cũng không phải là một nhân vật của lịch sử. Ngài là một Đức Chúa Trời sống, là Đấng TỰ HỮU HẰNG HỮU vĩ đại. Tiến sĩ Wiersbe đã hướng dẫn chúng ta qua một thực tế và nghiên cứu hợp lý của những lời tuyên bố này. Trong khi những lời phán này rất quen thuộc, thì chúng ta lại thường quên rằng chúng dành cho chính chúng ta ngày hôm nay, chứ không phải chỉ dành cho những ai nghe chúng trong thế kỷ đầu tiên.

Khi bạn đọc quyển sách này, bạn sẽ yêu Chúa Giê-su nhiều hơn. Bạn sẽ thấy đời sống thật phước hạnh trong cuộc sống sinh hoạt hằng ngày là thế nào. Nhiều quyển sách ngày hôm nay cố gắng giảm bớt đi lễ thật dễ dàng được chấp nhận, nhưng quyển sách này thì không. Nó sẽ kéo căng bạn ra để tìm kiếm Chúa mỗi ngày cho tất cả những nhu cầu của bạn.

Trong thời đại mà nhiều thần học kẹo bông được ra đời, Wiesbe đã đem chúng ta đến với thịt, bánh mì, sữa, và mật ong của Lời Đức Chúa Trời. Nội dung sách có nền tảng Kinh Thánh và phù hợp với Kinh Thánh. Nguyên xin ĐÁNG TỰ HỮU HẰNG HỮU sẽ phán với bạn, như Ngài đã làm với tôi.

Michael Catt

Mục Sư Quản Nhiệm của Hội Thánh Báp-tít Sherwood, Albany, Georgia

*Giám đốc điều hành sản xuất của hãng phim Sherwood
Pictures*

PHẦN DẪN NHẬP

Không một ai có thể thay thế Chúa Giê-su Christ. Chỉ Chúa Giê-su mới có thể cứu chúng ta thoát khỏi tội lỗi và ban cho chúng ta ân điển để sống cho Ngài. Nếu bạn muốn có một đời sống sung mãn, bạn phải đến với Chúa Giê-su.

Cách mà chúng ta tương giao với Chúa sẽ quyết định cách mà Ngài sẽ bày tỏ chính mình Ngài cho chúng ta. “Hãy đến gần Đức Chúa Trời, thì Ngài sẽ đến gần anh em.” (Gia-cơ 4 :8). Vì ngoài Chúa Giê-su, chúng ta chẳng làm chi được (Giăng 15:5). Thật là một bi kịch khi chúng ta có một đời sống rất tích cực nhưng cuối cùng lại nhận ra rằng không có điều gì mình làm còn lại vào ngày sau rốt.

Không có người lãnh đạo nào, không có tác giả nào, hoặc không một tổ chức nào, hay không do sự tu hành của một tôn giáo nào có thể làm cho chúng ta điều mà chỉ duy nhất Chúa Giê-su có thể làm, *nếu chúng ta để Ngài hành động*. Ngay cả quyển sách mà bạn đang đọc chỉ có thể đơn thuần hướng dẫn bạn con đường đến với Chúa Giê-su. Lẽ thật từ trời sẽ trở nên một nguồn lực sống động chỉ khi chúng ta đầu phục Chúa Giê-su bằng đức tin và bước đi theo Ngài. Nếu những người sáng lập nên những triết lý trên thế gian và các hệ thống tôn giáo đã sống trên đất ngày hôm nay, họ chỉ có thể nói rằng, “Ta đã là.” Họ đã chết, và cá nhân họ không thể cứu bạn. Chúa Giê-su đã không nói, “Ta đã là.” Ngài đang sống và Ngài phán rằng, “TA CHÍNH LÀ.” Ngài có thể chu cấp mọi nhu cầu cho chúng ta ngày hôm nay. Ngài đang sống ngay trong giây phút này và đem lại cho chúng ta một đời sống thuộc linh sung mãn *ở thời điểm hiện tại*. “Đức Chúa Giê-su Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi” (Hê-bơ-rơ 13:8). Lịch sử trong quá khứ, thực tế trong hiện tại, và tương lai chắc chắn là một ở hôm nay trong Chúa Giê-su Christ, Đấng TỰ HỮU HẰNG HỮU vĩ đại.

Lời tuyên bố TA LÀ ĐÁNG TỰ HỮU HẰNG HỮU được chép trong Kinh Thánh bày tỏ về chiều sâu của một đời sống Cơ Đốc và làm sao mà con dân Đức Chúa Trời có thể tiến xa hơn bằng việc sống với Chúa Giê-su ở thời điểm hiện tại. Chúng ta cũng có thể nói như Phao-lô, “Nay tôi còn sống trong xác thịt, ấy là tôi sống trong đức tin của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi, và đã phó chính mình Ngài vì tôi” (Ga-la-ti 2 :20).

Hãy lưu ý cụm từ này: “*Nay tôi còn sống.*”

Trong ký ức và trí tưởng tượng của chúng ta, chúng ta luôn cố gắng sống trong quá khứ hay trong tương lai, nhưng điều này không đem lại một đời sống Cơ-Đốc quân bình hay sáng tạo. Ai đó đã nói rằng “những quá khứ tươi đẹp” là sự pha trộn của ký ức tội tệ và sự tưởng tượng tốt đẹp, tôi cũng đồng ý như vậy. Quá khứ của tôi có thể khiến tôi ngã lòng và tương lai của tôi có thể làm tôi hoảng sợ, nhưng “Nay tôi còn sống” *ngày hôm nay* sẽ trở nên phong phú và dạn dĩ bởi vì “Đấng Christ sống trong tôi” (Ga-la-ti 2:20). Khi chúng ta sống bởi đức tin, lúc đó, Chúa Giê-su sẽ giúp chúng ta sống trung tín, kết quả và thỏa lòng.

Đức Chúa Trời không muốn chúng ta gạt bỏ quá khứ; quá khứ nên là một chiếc bánh lái để hướng dẫn chúng ta, chứ không phải là một cái neo để kéo chúng ta quay trở lại. Chúa cũng không muốn chúng ta thờ ơ trong việc lập kế hoạch cho tương lai, chỉ cần chúng ta nói rằng, “Vì bằng Chúa muốn” (Gia-cơ 4:13-17). Chúng ta càng hiểu lời phán TA LÀ ĐÁNG TỰ HỮU

HÀNG HỮU của Chúa chúng ta và *nhận lấy điều đó bởi đức tin* bao nhiêu, thì sức mạnh chúng ta sẽ đủ trong ngày của chúng ta bấy nhiêu (Phục Truyền 33:25) và chúng ta sẽ “chạy mà không mệt nhọc và... đi mà không mòn mỏi” (Ê-sai 40 :31). Chúng ta cũng sẽ trung thành trong Đấng Christ và kết quả cho sự vinh hiển Chúa ngày hôm nay – và ngay bây giờ.

Đó chính là điều mà quyển sách này muốn nói đến.

Warren W.Wiersbe

Chương 1

MÔI-SE ĐẶT RA MỘT CÂU HỎI

“Môi-se thưa cùng Đức Chúa Trời rằng: Này, tôi sẽ đi đến dân Y-sơ-ra-ên, nói cùng họ rằng: Đức Chúa Trời của tổ phụ các ngươi sai ta đến cùng các ngươi; nhưng nếu họ hỏi: Tên Ngài là chi? thì tôi nói với họ làm sao?”

Xuất Ê-díp-tô Ký 3:13

Khi Helen Keller 19 tháng tuổi, cô bé đã bị mắc một căn bệnh khiến cho cô bị mù và điếc từ đó. Mãi cho đến khi mười tuổi, cô bé mới bắt đầu biết truyền đạt có ý nghĩa với những người xung quanh. Và điều đó đã xảy ra khi một giáo viên tài năng của cô bé là Anne Sullivan dạy cô bé nói chữ “nước” khi Anne đánh vần “nước” trên lòng bàn tay của cô ấy. Từ chính kinh nghiệm đó, Helen Keller đã bước vào thế giới tuyệt vời của lời nói và những cái tên, và nó đã làm thay đổi cuộc sống của cô bé.

Khi Helen đã quen với phương thức giao tiếp mới với người khác, ba mẹ cô bé đã sắp xếp để cho cô học giáo lý từ một Mục Sư nổi tiếng là HPhillips Brooks ở Boston. Một hôm trong khi học, Helen đã nói những lời rất đặc biệt với Brooks: “Con đã biết đến Đức Chúa Trời trước khi ông nói với con, *chỉ là con đã không biết tên của Ngài thôi.*”

Những nhà triết học Hy Lạp đã chống đối việc biết và gọi tên Đức Chúa Trời. “Nhưng Đức Chúa Cha và Đấng làm nên mọi vật trong vũ trụ này đã được biết đến rồi,” Plato đã viết trong đoạn văn đối thoại *Timaeus* của ông, “và nếu chúng ta tìm kiếm Ngài, để nói về Ngài cho tất cả mọi người là việc không thể.” Ông nói rằng Đức Chúa Trời giống như “một nhà hình học,” và Aristotle gọi Đức Chúa Trời là “Người khởi xướng.” Không có gì đáng kinh ngạc khi Sứ đồ Phao-lô đã tìm thấy một bàn thờ ở A-thên dành cho “Thần Không Biết” (Công Vụ 17:22-23). Các nhà triết học người Hy Lạp trong thời của ông “ở thế gian không có sự trông cậy và không có Đức Chúa Trời” (Ê-phê-sô 2 :12).

Nhưng các nhà tư tưởng trong những thế kỷ gần đây đã không đồng ý nhiều. Nhà triết học người Đức Georg Wilhelm Hegel đã gọi Đức Chúa Trời là “Ý niệm tuyệt đối,” và Herbert Spencer gọi tên Ngài là “Đấng Không Thể Biết Được.” Sigmund Freud, người sáng lập khoa Phân Tâm Học, đã viết trong chương 4 của quyển sách do ông viết *Totem and Taboo (Vật Tổ Và Những Điều Kiêng Kỵ)* (1913), “Chỉ riêng Đức Chúa Trời là Đấng rất tâm lý, không ai khác hơn là người Cha vĩ đại.” Đức Chúa Trời giống như là một người Cha chứ không phải chỉ đơn thuần là một Đức Chúa Cha Thiên Thượng.

Nhưng Đức Chúa Trời muốn chúng ta biết Ngài, bởi vì nhận biết Đức Chúa Trời là điều quan trọng bậc nhất trong cuộc sống!

1. SỰ CỨU CHUỘC

Trước hết, nhận biết Đức Chúa Trời một cách cá nhân là con đường duy nhất để người có tội như chúng ta có thể được cứu. Chúa Giê-su đã nói, “Vả, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Giê-su Christ, là Đấng Cha đã sai đến” (Giăng 17:3). Sau khi chữa lành cho một người ăn mày bị mù, Chúa Giê-su đã tìm gặp ông sau đó và thấy ông ở trong đền thờ, đoạn đối thoại sau đó đã diễn ra thế này:

Đức Chúa Giê-su phán hỏi rằng, “Người có tin đến Con Đức Chúa Trời chẳng?”

Người thưa rằng, “Thưa Chúa, người là ai, hầu cho tôi tin đến?”

Đức Chúa Giê-su phán rằng, “Người đã thấy người, và ấy là chính người đương nói cùng người.”

Người thưa rằng, “Lạy Chúa, tôi tin,” rồi sấp mình xuống trước mặt Ngài (Giăng 9:35-38). Người ăn mày không chỉ nhận được sự sáng về thuộc thể, mà đôi mắt thuộc linh cũng đã được khai sáng (Ê-phê-sô 1:18) và anh đã nhận được sự sống đời đời. Câu trả lời đầu tiên của anh đã ngợi khen Chúa Giê-su một cách công khai tại nơi mà mọi người có thể nhìn thấy anh.

Điều này đưa đến một lý do thứ hai cho biết tại sao chúng ta phải nhận biết Đức Chúa Trời là ai và danh Ngài là gì: đó là chúng ta được tạo dựng để ngợi khen và tôn cao Ngài. Xét cho cùng, thì việc thờ phượng một “Thần Không Biết” chỉ đem lại một ít niềm vui hay một sự khích lệ nào đó. Chúng ta đã được tạo dựng theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời mà chúng ta có thể tương giao với Ngài ngay bây giờ và “vui hưởng Ngài đời đời,” như những sách giáo lý vẫn đáp cho biết. Hàng triệu người góp phần vào những công tác tôn giáo rất trung tín mỗi tuần cũng như tham dự những nghi thức tôn giáo, nhưng không phải tất cả họ đều có được sự tương giao một cách cá nhân với Đức Chúa Trời. Không giống với người ăn mày kia, họ đã chưa bao giờ đầu phục Chúa Giê-su và nói rằng, “Lạy Chúa, tôi tin.” Với họ, Đức Chúa Trời giống như một Đấng xa lạ, chứ không phải là một người Cha đầy yêu thương. Đời sống tôn giáo của họ giống như một sinh hoạt hằng ngày, chứ không thật sự sống động.

Nhưng có một lý do thứ ba để nhận biết Đức Chúa Trời. Đó là bởi vì chúng ta thừa hưởng sự sống đời đời và thực thi sự thờ phượng theo Thánh Kinh, chúng ta có thể trải nghiệm phúc hạnh của một đời sống được biến đổi. Sau khi nói đến sự đại dột của việc thờ cúng hình tượng, tác giả Thi Thiên đã thêm vào, “Phàm kẻ nào làm hình tượng, và nhờ cậy nơi nó, đều giống như nó” (Thi Thiên 115:1-8). *Chúng ta sẽ trở nên giống với các thần mà chúng ta thờ phượng!* Thờ phượng một thần mà chúng ta không biết tương đương với việc thờ cúng một thần tượng, và chúng ta có thể có những thần tượng trong tâm trí chúng ta, sự tưởng tượng cũng như cả bản ngã của chúng ta nữa.

Ý định yêu thương của Cha Thiên Thượng dành cho con cái Ngài đó là chúng có thể được “nên giống như hình bóng Con Ngài” (Rô-ma 8:29). “Như chúng ta đã mang ảnh tượng của người thuộc về đất (A-đam), thì chúng ta cũng sẽ mang ảnh tượng của người thuộc về trời (Chúa

Giê-su).” (I Cô-rinh-tô 15 :49). Tuy nhiên, chúng ta không nên đợi đến khi được thấy Chúa Giê-su để bắt đầu sự biến đổi này, bởi vì Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời có thể bắt đầu thay đổi chúng ta ngày hôm nay. Khi chúng ta cầu nguyện, suy gẫm Lời Đức Chúa Trời, trải qua những đau buồn cùng niềm vui, và khi chúng ta làm chứng, ngợi khen, thông công cùng với con dân Đức Chúa Trời, và hầu việc Chúa với những ân tứ của chúng ta, Đức Thánh Linh đang hành động cách yên lặng ở bên trong chúng ta và biến đổi chúng ta trở nên giống Chúa Giê-su càng hơn.

Phân kết luận rất rõ ràng rằng: chúng ta càng biết Chúa nhiều bao nhiêu, thì chúng ta sẽ càng yêu Ngài nhiều bấy nhiêu, và chúng ta càng yêu Ngài nhiều bao nhiêu, chúng ta sẽ càng thờ phượng và vâng phục Ngài bấy nhiêu. Như là một tất yếu, chúng ta sẽ trở nên giống Ngài càng hơn và kinh nghiệm điều mà Sứ đồ Phi-e-rơ gọi là sự tấn tới “trong ân điển và trong sự thông biết Chúa và Cứu Chúa chúng ta là Đức Chúa Giê-su Christ” (II Phi-e-rơ 3:18). Môi-se đã không nhận ra rằng khuôn mặt của ông đang sáng rực, nhưng những người khác đã thấy nó! Và ông đã đang được biến đổi.

Đức Chúa Trời ra lệnh chúng ta phải nhận biết và thờ phượng Ngài bởi vì Ngài muốn ban cho chúng ta đặc ân vui thỏa trong sự phục vụ và ngợi khen Ngài. Ra lệnh cho chúng ta thờ phượng không phải là cách Đức Chúa Trời bày tỏ uy quyền của Ngài nơi Thiên Đàng, bởi vì chúng ta chẳng thể đem đến cho Đức Chúa Trời điều gì. Chúa nói rằng, “Nếu ta đói, ta chẳng nói cho người hay; Vì thế gian và muôn vật ở trong, đều thuộc về ta” (Thi Thiên 50:12). Ngài muốn sự thờ phượng bởi vì *chúng ta cần phải thờ phượng!* Hạ mình trước Chúa, bày tỏ sự tôn kính cùng lòng biết ơn, và ngợi khen Ngài trong Thánh Linh là điều thiết yếu cho sự lớn lên một cách cân đối của một đời sống Cơ Đốc Nhân. Thiên Đàng là nơi của sự thờ phượng (Khải-huyền 4-5), và chúng ta phải bắt đầu thờ phượng Ngài cách đúng đắn ngay từ bây giờ. Nhưng nếu chúng ta không tấn tới trong sự hiểu biết Đức Chúa Trời và trong những trải nghiệm của chúng ta về ân điển lạ lùng của Ngài, thì sự thờ phượng và phục vụ của chúng ta sẽ chẳng ý nghĩa gì.

Sự cứu chuộc, sự thờ phượng, sự biến đổi cách cá nhân, và sự phục vụ bởi tình yêu là mọi lĩnh vực của cuộc sống trong hiện tại, tất cả đều phụ thuộc vào Chúa chúng ta là Đấng Cứu Chuộc. “Vả, chúng tôi vẫn được giao thông với Đức Chúa Cha, và với Con Ngài là Đức Chúa Giê-su Christ.” (I Giăng 1:3).

2. SỰ CHUẨN BỊ

Môi-se đã có bốn mươi năm ở Ê-díp-tô “được học cả sự khôn ngoan của người Ê-díp-tô” (Công vụ 7:22). Sau đó ông đã có bốn mươi năm tiếp theo để phục vụ như một người chăn. Hãy tưởng tượng một tiến sĩ tài năng lại sinh sống bằng việc chăm sóc những con vật bị câm! Nhưng Chúa lại hạ Môi-se xuống trước khi nhắc ông lên và khiến ông trở nên người giải phóng dân tộc Y-sơ-ra-ên. Giống như Hội Thánh ngày hôm nay, quốc gia Y-sơ-ra-ên chỉ như một bầy chiên (Thi Thiên 77:20 ; 78:52 ; Công vụ 20:28), và điều mà họ cần đó là một người chăn đầy tình thương bước đi theo Chúa và chăm sóc bầy của Ngài. Chúa đã dùng tám mươi năm để chuẩn bị Môi-se cho bốn mươi năm chức vụ đầy trung thành. Đức Chúa Trời không hề vội vàng.

Sự kêu gọi Môi-se đã bắt đầu với sự tò mò của ông. Ông đã thấy một bụi gai đang cháy nhưng không bùng lên, và ông bước lại để xem xét. Nhà văn tiểu luận người Anh Samuel

Johnson đã nói, “Sự tò mò là một trong những tính cách bền vững và cố hữu của một người tài trí đầy sinh lực,” và Môi-se đã có được điều đó. Ông đã thấy điều mà ông không thể giải thích được và đã khám phá ra rằng Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp đã ngự trong bụi gai cháy đó (Phục Truyền 33:16). Chúa Đức Chúa Trời đã đến viếng thăm ông.

Điều gì đã khiến cho bụi gai cháy đó trở nên quan trọng đối với Môi-se, và nó có quan trọng gì với chúng ta? Bởi vì một điều, đó là nó bày tỏ sự thánh khiết của Đức Chúa Trời. Trong xuyên suốt Thánh Kinh, ngọn lửa được liên tưởng với bản tính thánh khiết đầy năng lượng của Chúa. Ê-sai đã gọi Đức Chúa Trời là “đám lửa thiêu nuốt” và là “sự thiêu nuốt đời đời” (Ê-sai 33:14; cũng xem trong Hê-bơ-rơ 12:29). Hãy nhớ rằng Môi-se đã thấy bụi gai đang cháy này ở trên núi Hô-rép, là núi Si-na-i (Xuất Ê-Díp-Tô Ký 3:1 ; Công Vụ 7:30-34) ; và khi Đức Chúa Trời ban cho Môi-se luật pháp tại núi Si-na-i, ngọn núi được cháy như đám lửa hùng (Xuất Ê-Díp-Tô Ký 24:15-18).

Chúng ta nên đáp ứng lại bản tính thánh khiết của Đức Chúa Trời như thế nào? Đó là hạ mình và vâng phục điều mà Ngài muốn chúng ta làm (Ê-sai 6). Theodore Epp đã viết như sau, “Môi-se đã sớm khám phá ra rằng những phẩm chất cần yếu để hầu việc Đức Chúa Trời đó là một đôi chân trần và một khuôn mặt được che giấu.”² Thật là một sự miêu tả khác biệt về “những nhân vật nổi tiếng” ngày hôm nay, họ mang quần áo đắt tiền và luôn chắc chắn rằng tên tuổi cũng như khuôn mặt của họ phải được giữ gìn trước đám đông yêu quý họ. Đức Chúa Trời đã không ấn tượng với những học thức từ Ê-díp-tô của Môi-se, “vì sự khôn ngoan đời này trước mặt Đức Chúa Trời là sự dại dột” (I Cô-rinh-tô 3 :19). Mạng lệnh của Đức Chúa Trời dành cho chúng ta là, “Vậy, hãy hạ mình xuống dưới tay quyền phép của Đức Chúa Trời, hầu cho đến kỳ thuận hiệp Ngài nhắc anh em lên;” (I Phi-e-rơ 5:6). Khi Đứa Con Hoang Đàng ăn năn và trở về với cha mình, người cha đã mang giày vào chân của anh ấy (Lu-ca 15:22); nhưng về ý nghĩa thuộc linh, khi những người tin đầu phục Chúa, họ phải tháo bỏ đôi dép của họ ra và trở nên một người phục vụ bị ràng buộc của Chúa Giê-su Christ.

Bụi gai cháy cũng đã bày tỏ ân điển của Đức Chúa Trời, vì Chúa đã đến để báo tin tức tốt lành về sự giải cứu dân tộc Y-sơ-ra-ên. Ngài đã biết đến tên của Môi-se và nói với ông một cách cá nhân (Xuất 3:4; Giăng 10:3). Ngài quả quyết với Môi-se rằng Ngài đã thấy sự khôn khổ của dân Do Thái ở Ê-díp-tô và đã nghe thấy tiếng than khóc cùng lời cầu nguyện kêu xin sự giúp đỡ của họ (Xuất 3:7-8). Chúa đã nhớ và làm thành giao ước của Ngài với Áp-ra-ham, Y-sác, cùng Gia-cốp và thời điểm để giải cứu dân tộc của Ngài đã đến. Ấy là bởi ân điển mà Đức Chúa Trời đã lựa chọn Môi-se để trở nên người hầu việc Ngài. Chúa đã không lo lắng bởi những thất bại trong quá khứ của Môi-se tại Ê-díp-tô, và thậm chí cả sự thật rằng dân tộc ông đã từ chối sự lãnh đạo của ông (Xuất 2:11-15). Môi-se bây giờ là một cụ già đã rời khỏi Ê-díp-tô bốn mươi năm, nhưng điều này đã không cản trở Đức Chúa Trời dùng ông một cách hiệu quả. Chúa biết cách dùng những sự yếu đuối, dại dột, và bị xem khinh của thế gian này để làm hổ thẹn sự khôn ngoan cùng sự mạnh mẽ và cuối cùng là đánh bại những sự kiêu căng và vĩ đại đó (I Cô-rinh-tô 1:26-31). Đức Chúa Trời đã nhận được sự vinh hiển vô cùng khi Môi-se đã tán tụng danh Ngài tại Ê-díp-tô.

3. SỰ NHẬN BIẾT

Nếu Môi-se chuẩn bị thi hành điều gì đó ở Ê-díp-tô, ông cần phải biết đến danh xưng của Chúa, bởi vì dân Y-sơ-ra-ên chắc chắn sẽ hỏi rằng, “Ai cho ông quyền để nói với chúng tôi và vua Pha-ra-ôn những điều phải làm?” Và câu trả lời của Đức Chúa Trời dành cho câu hỏi của Môi-se đó là: “TA LÀ ĐÁNG TỰ HỮU HÀNG HỮU”. Và Môi-se đã nói cho dân Y-sơ-ra-ên như vậy: “ĐÁNG TỰ HỮU đã sai ta đến cùng các ngươi” (Xuất Ê-Díp-Tô 3:14).

Danh xưng ĐÁNG TỰ HỮU HÀNG HỮU đến từ chữ Hê-bơ-ơ YHWH. Để phát âm danh xưng thánh này, người Do Thái đã dùng những nguyên âm trong danh xưng Adonai (Chúa) và chuyển YHWH thành Yahweh (có nghĩa là CHÚA trong tiếng Anh). Cái tên chứa đựng nội dung một cách rất rõ ràng, nó chỉ cho biết đó là ai và vì ai. Nó có ý nghĩa “Tôi là ai và tôi thế nào, tôi không thay đổi. Tôi ở đây với bạn và vì bạn.”

Danh xưng Yahweh (Giê-hô-va, CHÚA) được biết đến vào thời của Sét (Sáng-Thế Ký 4:26), Áp-ra-ham (14:22; 15:1), Y-sác (25:21-22), và Gia-cóp (28:13; 49:18). Tuy nhiên, ý nghĩa đầy đủ nhất của nó vẫn chưa được tỏ bày. Luật pháp Môi-se đã cảnh báo người Do Thái, “Người chớ lấy danh GIÊ-HÔ-VA Đức Chúa Trời ngươi mà làm chơi, vì Đức Giê-hô-va chẳng cảm bằng vô tội kẻ nào lấy danh Ngài mà làm chơi” (Xuất Ê-Díp-Tô Ký 20:7; cũng xem trong Phục Truyền 28:58). Kinh sợ về sự phán xét của Chúa đã khiến cho người Do Thái không dám sử dụng danh thánh Yahweh và thay thế vào đó họ dùng chữ Adonai (Chúa).

Có chín chỗ trong Cựu Ước, Chúa đã “khuếch trương” hay “thi hành trọn vẹn” danh xưng ĐÁNG TỰ HỮU HÀNG HỮU để bày tỏ bản tính thiêng liêng của Ngài một cách đầy trọn cùng ân điển của Ngài dành cho dân sự Ngài:

- Yahweh-Jireh: ĐỨC GIÊ-HÔ-VA sẽ sắm sẵn tại đó (Sáng 22:14)
- Yahweh-Rophe: ĐỨC GIÊ-HÔ-VA, Đấng chữa bệnh cho ngươi (Xuất 15:26)
- Yahweh-Nissi: GIÊ-HÔ-VA cờ xí của tôi (Xuất 17:15)
- Yahweh-M’Kaddesh: ĐỨC GIÊ-HÔ-VA, Đấng làm cho các ngươi nên thánh (Lê-vi Ký 20:8)
- Yahweh-Shalom: GIÊ-HÔ-VA bình an (Các Quan Xét 6:24)
- Yahweh-Rohi: ĐỨC GIÊ-HÔ-VA là Đấng chặn giữ tôi (Thi Thiên 23:1)
- Yahweh-Sabaoth: ĐỨC GIÊ-HÔ-VA vạn quân (Thi Thiên 46:7)
- Yahweh-Tsidkenu: ĐỨC GIÊ-HÔ-VA sự công bình chúng ta (Giê-rê-mi 23:6)
- Yahweh-Shammah: ĐỨC GIÊ-HÔ-VA ở đó (Ê-xê-chi-ên 48:35)

Tất nhiên, tất cả những danh xưng này đều chỉ về Đấng Cứu Chuộc của chúng ta và Chúa, Giê-su Christ. Bởi vì Ngài chính là Yahweh-Jireh, Ngài có thể cung ứng mọi nhu cầu chúng ta và chúng ta không cần phải lo lắng (Ma-thi-ơ 6:25-34; Phi-líp 4:19). Là Yahweh-Rophe, Ngài có thể chữa lành cho chúng ta; và là Yahweh-Nissi, Ngài sẽ giúp chúng ta đánh trận và đắc thắng kẻ thù mình. Chúng ta thuộc về Yahweh-M’Kaddesh bởi vì Ngài đã biệt riêng chúng ta cho chính Ngài (I Cô-rinh-tô 6:11); và Yahweh-Shalom ban cho chúng ta sự bình an ngay giữa những giông bão của cuộc đời (Ê-sai 26:3; Phi-líp 4:9). Tất cả những lời hứa của Đức Chúa Trời đều được làm trọn trong Đức Chúa Giê-su Christ (II Cô-rinh-tô 1:20).

Yahweh-Rohi đưa chúng ta đến với Thi Thiên 23 và Giăng 10, khích lệ chúng ta bước đi theo Đấng chăn chiên hiền lành. Cả đạo binh của trời và đất đều ở dưới quyền của Yahweh-Sabaoth, vì thế chúng ta không cần phải lo sợ điều gì (Giô-suê 5:13-15; Khải huyền 19:11-21). Cũng bởi vì chúng ta đã tin cậy nơi Yahweh-Tsidkenu, nên chúng ta cũng có được sự rất công bình của Ngài ở trên chúng ta (II Cô-rinh-tô 5:21), và những tội lỗi cùng sự gian ác của chúng ta cũng không còn được nhớ đến nữa (Hê-bơ-rơ 10:17). Chúa Giê-su là Yahweh-Shammah, “Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta” (Ma-thi-ơ 1:23), và Ngài sẽ luôn ở bên cạnh chúng ta, thậm chí cho đến lúc tận thế. (Ma-thi-ơ 28:20). “Ta sẽ chẳng lìa ngươi đâu, chẳng bỏ ngươi đâu” vẫn còn là sự bảo đảm của Ngài trên chúng ta (Hê-bơ-rơ 13:5).

Trong thân vị của Ngài, Chúa Giê-su đã đến thế gian này, không như một bụi gai cháy nhưng như “một cái chồi, như các rễ ra từ đất khô” (Ê-sai 53:1-2, cũng xem trong Phi-líp 2:5-11). Ngài đã lấy hình tội tở và trở nên giống như loài người, vì chúng ta (Giăng 1:14); Ngài đã vâng phục cho đến chết vì chúng ta và trở nên tội lỗi vì chúng ta (II Cô-rinh-tô 5:21). Chúa Giê-su đã nên sự rửa sả vì chúng ta và trên thập giá Ngài đã chuộc chúng ta khỏi sự rửa sả của luật pháp. (Ga-la-ti 3:13-14). Và một ngày nào đó “chúng ta sẽ giống như Ngài, vì sẽ thấy Ngài như vốn có thật vậy” (I Giăng 3:2)!

Vậy danh xưng của Đức Chúa Trời là gì?

Danh xưng Ngài chính là Đấng Tự Hữu Hằng Hữu – và đó cũng chính là danh xưng của Con Ngài, Đức Chúa Giê-su Christ, Chúa chúng ta!